

DE AVONDBODE

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD, Warmoesstraat, N°. 206.

Bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk

Brieven, Gelden, enz., moeten franco worden ingezonden.

PREIEN

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam... 17.- en Buitensteden franco... 18.- Advertentien. ZEVEN REGELS of minder... 1.75. Elken regel meer... 25. REGEL voor elke advertentie en hoefding... 34

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

EXTRACT UIT DE DERDE EDITIE VAN DEN AVONDBODE van gisteren, uitgegeven den 25 Maart des middags ten 2 ure:

Door Buitengewone Gelegenheid.

FRANKRIJK.

PARIS 23 Maart, des avonds ten 8 ure. De Moniteur Parisien behelst het volgende:

« Er is nog niets beslist omtrent het Ministerie. Het schijnt echter, dat de Kamer niet zal worden geprorogeed, daar de Pairs en de Afgevaardigden steeds de besloten brieven ter bijeenroeping moeten hebben ontvangen. Zoo ten later tot de prorogatie mogt besluiten, zal dit, naar men meent, niet dan na de openingszitting geschieden.»

NEDERLAND.

AMSTERDAM 25 Maart. Naar men verneemt, is de gouverneur der provincie Overijssel, door Z. M. gemagtigd, om tegen de helft der aanstaande maand April, op een' door hem nader vast te stellen dag, de provinciale Staten, namens Z. M., buitengewoon bijeen te roepen, ter overweging van de middelen, aan te wenden ter voorziening in het bestaande te kort op de provinciale begrooting voor 1839, hoofdzakelijk veroorzaakt door de inwerking der regterlijke magt, en door de, voor de te bouwen localen, te kleine geldopnemingen en verdere blijvende uitgaven.

Z. M. heeft onlangs genomen het navolgend besluit: «WIJ WILLEM, ENK.»

« Gezien de rapporten van Onzen minister van Justitie, van den 2 en 10 October, 16 November, 8 en 15 December II., N°. 109, 7, 54, 1, geheim en 75, alle betrekking hebbende tot den twijfel, die er ter gelegenheid van de heeding en installatie der nieuw benoemde leden van de Regterlijke magt is ontstaan, omtrent de toepassing van dat gedeelte van art. 8 der wet op de zamenstelling der Regterlijke magt en het beleid der justitie, hetwelk inhoudt, dat de leden der Regterlijke magt tevens zullen mogen zijn leden van alle inrigtingen, welke niet als eigenlijk bezoldigde ambten kunnen worden beschouwd.»

« Gezien de rapporten van onzen minister van Binnenlandsche Zaken, van den 20 October, 26 November, 6 December en 12 Januarij I.I., n°. 116, 171 en 174, (1ste afd. 156, 6de afd.), en n°. 13 geheim.

Den raad van state gehoord; adviezen van den 13 November, 14 December en 28 Januarij I.I., (n°. 17, 18, 14 en geheim lett. A. 2).

Gelet op het laatste lid van het boven aangehaald art. 8, volgen: hetwelk, ingeval van twijfeling, of eenige openbare betrekking, welke niet als eigenlijk bezoldigd ambt kan worden beschouwd, met het lidmaatschap der regterlijke magt, bestaansbaar zij, zulks door ons zal worden beslist.

Hebben goedgevonden en verstaan:

1°. Te verklaren: a. Dat met het lidmaatschap der regterlijke magt verenigbaar is de betrekking van: Assessor van het plaatselijk bestuur. Schoolopziener.

Lid eener commissie van landbouw; eener kamer van koophandel; eener commissie van administratie der gevangenis.

Commissaris van de wisselbank te Middelburg.

b. Dat met het lidmaatschap der regterlijke magt niet verenigbaar is, de betrekking van: Burgemeester eener stad en ten platten lande. Wethouder.

Stedelijk secretaris. Stedelijk ontvanger. Secretaris ten platten lande. Ontvanger ten platten lande.

Secretaris bij eene commissie van administratie der gevangenis.

Amanuensis en rentmeester van algemeene Godshuizen, voor zoo verre aan zodanige functien, door of van wege het openbaar gezag, eene jaarlijkse bezoldiging is toegekend.

Onderwijzer aan de Hoogeschoolen, de Gymnasien, de Latijnsche, en alle zoodanige middelbare en lagere scholen, welke niet onder de particuliere of bijzondere kunnen gerangschikt worden.

En zijn onze ministers, voornoemd, belast met de uitvoering dezes, hetwelk aan den Raad van State zal worden medegedeeld, tot informatie, enz.

LEIDEN 24 Maart. Men verneemt, dat de Russische minister bij dit Hof zich aanstaanden Woensdag of Donderdag naar Nijmegen zal begeven, om aldaar de aankomst te verbeiden van Z. K. H. den grootvorst, Troonopvolger van Rusland, en ten einde verder met Z. K. H. naar deze residentie terug te keeren.

LEIDEN 24 Maart. In Februarij laatstleden heeft de Senaat van de Hoogeschool alhier; op voordragt van de Theologische Faculteit, den Wel-Eerw. Zeer Gel. Heer B. ter Haar, predikant alhier, honoris causa benoemd tot Theologiae Doctoor.

Part. Corresp. BRUSSEL 24 Maart. Morgen ten 12 ure zal de Senaat de beraadslagingen over het tractaat van 23 Jan. voortzetten; en, daar verschillende leden het voornemen hebben aan den dag gelegd, om ook daar eene stemming uit te lokken over de amendementen, welke reeds vroeger door de Kamer van Afgevaardigden zijn verworpen, is het niet waarschijnlijk, dat er reeds in die zitting eene eindbeslissing zal worden genomen.

Onmiddellijk na de stemming van den Senaat, zal men zich onledig houden, met de aanvulling van het Ministerie; reeds spreekt men van den heer Rogier, gouverneur der provincie Antwerpen, voor het departement van Binnenlandsche zaken, hetwelk van dat der Buitenlandsche zaken zal worden afgescheiden; terwijl voorts de heer Lebeau de portefeuille van Justitie en de heer Duvier die van Financiën zoude ontvangen. Deze drie mannen zijn vroeger ministers geweest, tijdens de aanneming der 18 artikelen, als ook der eerste 24 artikelen, en hebben zich later in 1835 uit het bestuur verwarder, om de plaats in te ruimen aan de heeren Ernst en D'Huart, die thans tot de partij van den tegenstand behooren.

Omtrent Luxemburg is alhier goenerlei berigt ontvangen, hoewel de openbare aandacht steeds zeer gespannen blijft op hetgeen in die provincie zal voortvallen.

Heden middag is vorst Leopold van Jaeken in deze hoofdstad aangekomen, alwaar hij eenen raad van ministers heeft voorgezeten.

De kabinetsscoerier Delmoitié is dezen morgen uit Londen alhier teruggekeerd, met dépêches van den heer van de Weijer, voor den minister van Buitenlandsche zaken.

Part. Corresp. van eenen anderen kant BRUSSEL 24 Maart. Men is hier algemeen van gevoelen, dat de Senaat niet vóór Dingsdag of Woensdag tot een besluit over het eind-tractaat zal komen.

Ik meen u geene ondiens te doen, met het geven eener statistiek van de wijze, waarop de stemmen bij provincie zich hebben verdeeld in de Kamer van Afgevaardigden, bij gelegenheid der behandeling van het tractaat van de 24 artikelen.

Onder de 58 afgevaardigden, die zich vóór de aanneming verklaard hebben, telt men al de zeven, die Brussel vertegenwoordigen, zoodat daaruit blijkt, dat onze hoofdstad eenstemmig over dat punt dacht, terwijl van de overige afgevaardigden van Brabant, ten getale van 14, elf in denzelfden geest hebben gestemd.

Van de provincie Antwerpen, welke, uit den aard der zaak, het meest bij eene verwerping van het tractaat had te verliezen, hebben 8 afgevaardigden, van de negen, eveneens hunne stem voor het tractaat uitgebragt.

Maar hetgeen veel meer betoekent, is, dat de beide Vlaanderen, alwaar de geest van het katholicismus zulke diepe wortelen heeft geschooten, zich op eene zonderringe wijze omtrent dit gewichtige punt hebben verdeeld. In Westvlaanderen zijn, van de 14 afgevaardigden, 12 voor de aanneming geweest; terwijl Oostvlaanderen op de 18, slechts 9 ten voordeele van het tractaat heeft geleverd.

Van den anderen kant hebben al de afgevaardigden van Limburg en Luxemburg tegen gestemd, met uitzondering van de heeren de Theux en Nothomb, de een minister van Buitenlandsche Zaken en de andere minister van Openbare Werken.

Van Henegouwen hebben 1 op de 14, van Luik 6 op de 9, en van Namen 2 op de 5 afgevaardigden voor de aanneming gestemd.

Zoo als te voorzien was, heeft heden morgen het tweegevecht tusschen

den heer C. H. de Brouckere, directeur der Belgische bank, en den kolonel Biré, werkelijk plaats gehad; behalve de door de dagbladen medegedeelde bijzonderheden (zie hieronder BRUSSEL) verneem ik, dat de beide partijen stellig besloten hebben, wanneer hunne wonden zullen geheeld zijn, onmiddellijk den strijd te hervatten.

Overigens is het eene treurige omkering, dat de tweegevechten in België op nieuw aan de orde van den dag komen. De dagbladen hebben melding gemaakt van een moorddadig duel, dat te Diest tusschen officieren der bezetting aldaar heeft plaats gehad.

Een bunner is op de plaats zelve dood gebleven, en de andere heeft mede doodelijke wonden ontvangen. (Zie hieronder BRUSSEL.)

Ik meen u ook geschreven te hebben, over een ander tweegevecht, tusschen den minister van Oorlog en eenen zoon van den heer Pirson, ten gevolge van beleedigende uitdrukkingen, welke de vader van den laatste zich tegen de familie Willmar had veroorloofd. De heer Pirson, die de oudste onzer afgevaardigden is, moet over het gebeurde zoodanig opgewonden zijn, dat hij, in wervil van zijnen hoogen ouderdom, aan ieder verklaart, bij de eerste gelegenheid den minister van Oorlog eenen slag in het aangezicht te zullen geven, ten einde hem te dwingen tot een lijfsgevecht.

Deze daadzaken zullen u voorzeker even treurig als bespottelijk voorkomen; maar zij zijn evenwel zoo, en ik beken u openhartig, dat zij België weinig tot eer verstrekken.

BRUSSEL 24 Maart. Ingevolge eene aanschrijving van den minister van Oorlog, zullen de miliciens der ligting van 1839, tot nader bevel, na hunne inlijving, in reserve zich in hunne haardsteden blijven ophouden.

Dezen morgen heeft te Boisfort een tweegevecht plaats gehad tusschen den heer Ch. de Brouckere en den kolonel Biré, waarbij de eerste eene wonde in de linkerzijde heeft ontvangen, welke echter niet gevaarlijk schijnt te zijn; terwijl de tweede: lichtelijk aan de hand is gekwist geworden. Deze ontmoeting vindt hare oorzaak in het bankroet der Belgische bank. (Zie daaromtrent Part. Corresp. BRUSSEL 23 Maart in de 2de editie van ons vorig nummer.)

Men schrijft uit Diest, dat aldaar den 21 dezer een tweegevecht heeft plaats gehad, waarvan de bijzonderheden zoo verschrikkelijk zijn, dat men zich verbeeld zou hebben, dat zij niet in de 19de eeuw zouden kunnen voortvallen.

Des morgens ten 10 ure begaven zich de kapiteins V. O. van het 2de regiment Lancers van de Kapitein H., van het 2de regiment Jagers te voet, naar de strijdplaats. De sabel was het gekozen wapen. De beide vijanden begonnen met elkander twee vrij zware wonden toe te brengen, welke echter hunnen moordlust niet konden bekoelen; kapitein H., namelijk, had een' eersten houw met de sabel ontvangen, die tusschen den linker schouder en de borst d'op was ingedrongen, terwijl hem bijna te gelijker tijd een tweede nog veel gevaarlijker in den link werd toegebracht. De kapitein V. O. daarentegen had al de vingers der rechterhand verloren en het staal had heerlijk zijne Lorst, op de hoogte van den schouder, gehavend.

Eene menigte nieuwsgierigen waren getuigen van dit afzigtelijk tooneel; niettegenstaande werd de strijd met hardnekkigheid voortgezet en de kapitein H., hoewel in zijn bloed badende, ging nog voort met toe brengen zijner nu onmagtig geworden slagen. Schier zieltoegende, werden beide van de kampplaats gedragen. (Zie Partic. Corresp. hierboven.)

Het Pruisische gouvernement schijnt het verbot, wegens den uitvoer van paarden naar België, buiten werking gesteld te hebben. Althans zijn gisteren verschillende transporten van Deensche en Hanoversche paarden voor de remonte der zware kavallerie alhier aangekomen.

Volgens den Eclaircur, zal eerlang aan de Kamers worden voorgesteld eene wet, betreffende eene nieuwe organisatie van het leger, hetwelk tot op 10,000 man zal worden teruggebracht. Al de officieren, wier aanstelling vóór 1830 dagteekent, zullen hunne rechten kunnen doen gelden, om te worden opgenomen in de krijgsmagt, welke voortaan, zoo als de Eclaircur zich uitdrukt, door het België der protocollen zal worden op de been gehouden. Zij, die niet kunnen geplaatst worden, zullen voorloopig op disponibiiteit gesteld worden, om bij voorkomende vacatures in te vallen, of kunnen, des verkiezende, de dienst verlaten en drie jaren tractement ontvangen; in allen gevalle zullen zij de voorkeur hebben om deze of gene gouvernement's betrekking te vervullen.

MENGERWERK.

DE ARME JOSEPHINE.

« Nog den ganschen dag niet hier! » sprak broeder CLAUDE, kijkende uit zijne cel, die gelegen is naast de behagelijke zaal, in welke het gastvrij klooster van den St. Bernhard den reizenden een toevlugtsoord aanbiedt. « Waar mag het kind toch zijn! » herhaalde hij; eene onlangs uit verre landen ten geschenke ontvangen reliquie weder op hare plaats leggende. — « Als zij maar geen ongeluk heeft gekregen! » sprak hij andermaal, zijne lamertje verlatende: « Waar of zij toch blijven mag! »

« Ik wenschte wel te kunnen antwoorden, » sprak broeder JACOB. « Ik heb vele jaren meer dan iemand uwer: want, nog maar weinigen zijn hier oud geworden, en zoo lang mij heugt, hebben wij nog nooit eene zoo vreemde gast gehad als de arme JOSEPHINE ons geweest is. Sedert zij in staat is geweest de trappen van de gindsche galerij te beklimmen, weet ik niet, dat zij twee dagen is weggebleven. »

« In alle gevallen is zij verdwaald, » sprak de jonge monnik; « en als ik mogelijkheid zag haar te vinden, ik zoude haar opzoeken. »

« Waar zoudt gij zoeken? » vroeg JACOB.

« Het is zoo, » antwoordde broeder CLAUDE; « in een weder, zoo als het thans is, ligt de redding wel buiten het bereik der menschelijke magt. »

« Arme JOSEPHINE! » zuchtte de oude broeder, peinzend; « hoe zijn toch de dagen van uwe jeugd geheel anders dan die van andere kinderen voorbij gegaan! De spruiten van onze naburige dorpelingen worden reeds vroeg met de bloemen en de gevederde zangers onzer Alpen-dalen gemeenzaam; doch JOSEPHINE speelt in de sneeuwvelden, en dartelt op de duiteling wekkende hoogten, waar de arenden hunne nesten bouwen. Hare voeten zijn als gevleugeld, zoodat zij tegen de donderende lavinen het uit houdt, en elken boom in het donkere St. Peters woud kent zij. »

« Hebt gij ooit haar zien lagchen? » vroegde CLAUDE.

« Zelden; maar nog zeldzamer zag ik haar weenen. Zij schijnt even onvermogen te zijn voor de zorgen, als voor het opwekkend vermaak. »

« Hoe genegen zijn haar die bedienden en onze honden! » merkte CLAUDE op.

« Die magtige dieren weten het, als zij buiten of aan de poort is,

of wanneer zij rondom het klooster wandelt. De oude Leo schijnt zonder haar geene rust te hebben. »

De jongere monnik zag nu weder uit, naar-buiten, tegen de berggruggen en dalen, immers zoo ver zijn oog reiken kon; want de gezigtender werd door eenen gordijn van neêrregenen ijs afgesneden. De wateren des hemels daalden niet in dunne vlokken; maar in die dropheldere ijskogeltjes, welke den reiziger zoo gevaarlijk zijn; omdat zij niet vast worden onder zijne voeten, maar hooger en hooger als stof rondom hem, en over hem henen oprispen, en elke voortschrede op den gladden ijsvloer onmogelijk maken. De gevoelige priester huivrede onwillekeurig, toen hij van het bar en doodsche tafereel zijne oogen afwendde, en vestigde met eenig welgevallen zijnen blik op den nieuwen voorraad van hout, die bij den schoorsteen werd opgestapeld. De oude monnik warmde zijne uitgestrekte handen boven den gloed der helder brandende houtblokken aan den grooten haard.

« Het is ten minste 10 graden onder nul, » sprak hij. « en het zal mij verwonderen, hoe ver de reizigers gekomen zijn, die ons dezen morgen verlieten. Ik vrees voor hen. »

« Wij hebben des winters zoo veel ledigen tijd voor bijoor dere deelneming over, antwoordde CLAUDE, dat het jaanmer is, dat wij niet meer bezoeken krijgen. Maar zij, die hier henen reizen, komen enkel in het goede seizoen, en zelden ten tweedenmale. »

« Enigen wel! » sprak de oude, zuchtende. « Eenen der reizigers van dezen nacht heb ik reeds vroeger in het klooster gezien. »

« Inderdaad? Doch er is niets vreemds aan. De gezigten, die in deze streken te huis behooren, zien wij gewoonlijk meer dan eens. »

« Dat is waar; doch niet éenen zag ik nog zoo als dezen. Zijn blik jaagt mij altijd eene rilling aan, en doet mij gestadig aan iets kwaads denken. en nimmer aan iets goeds, » hervatte broeder JACOB.

« Ik hoorde, dat hij vragen deed, omtrent de dochter van eenen hejaarden edelman, die, eenige jaren geleden, alhier gestorven is; ik geloof, het was door al te groote vernoodheid, » voegde CLAUDE voorzigtig er bij; want de oude gestedelike liet maar zelden openhartig zich uit.

Vader JACOB glimlachte treurig, zonder te antwoorden; er ontstond weder eene lange pause; CLAUDE hernam zijne plaats aan het venster, en zag uit in de diepe dalen, die, nu eens met dikke nevels bedekt, dan weder door

storm en wervelwinden opgeklaard en geteisterd, niet dan bij tuschenpoelen, en voor een oogenblik geheel overzien konden worden. Met genoege zag hij nu en dan naar den beschermenden Mont-Mart, die, gedurende het woeden der stormen, den reiziger tot een toevlugtsoord verstrekt.

« Ik woud oud! » riep de zilverlokke grijzard uit, en hij riep dit zoo plotseling, dat CLAUDE, wiens gedachten, over den Bernhard en alle sneeuwvelden heen, in de vreedzame hut zijner moeder, aan de eeuvers der Loire, zweefden, van dezen onverwachten uitroep schrikte. Ik werd oud, CLAUDE! Ik wil u toch iets verhalen, van hetgeen ik van den vreemde weet, in zoo ver dat met onze bergen in verband staat; ik wil het verhalen, omdat het u nog meer belang zal doen stellen in onze JOSEPHINE... Doch wil mijn verhaal niet voortuit loopen, maar heb geduld: want de woorden, die uit eenen jeugdigen mond, helder en snel, als een bruisende bergstroom tusschen twee rozenrijke oevers, heenvloeyen, gaan over de bleke lippen van eenen bestorven mond niet dan met de trage beweging van het drabbige water eener opgedroogde rivier.

Toen de edelman, — de wereld noemde hem zoo, — die ook uwe aandacht niet ontgaan is, voor de eerste maal hier kwam, stonden wij voor de legerstede van eenen hoogbejaarden Pruisischen officier, die nog onder was dan ik thans ben; hij was hierheen gekomen, vergezeld van een meisje, dat zijne kleindochter was. Dit meisje was een zacht en beminnenswaardig kind, dat wel menig jongeren broeder, wiens blik op haar viel, heimelijk den wensch had kunnen ontlokken in de orde van den Heiligen Augustinus niet te zijn opgenomen. De oude man stierf, en werd alhier begraven; zyne rustplaats ziet gij dicht bij den gedenksteen, ter nagedachtenis van den generaal DESAIX, die bij Marengo sneuvelde, door NAPOLION in onze kapel opgerigt.

De oude man stierf en droeg; aan mij zijne dochter op, om haar bij zijne familie te doen terugkomen; de edelman toefte nog in het klooster, en vond middel haar te doen gelooven, dat hij van de eederste gevoelens voor haar doordrongen was. Nog eer de overblijfselen van haren grootvader waren ter aarde besteld, gaf de ongelukkige reeds aan zijne toespraak gehoor.

Drie dagen na zijne begravenis was zij met den verlieder ontvlugt.

« Ontvlugt? Was zij hem dan niet in afkomst gelijk? »

« In afkomst ja, » hervatte de oude; « doch er waren andere bekeken; de verlieder had eene vrouw in Engeland »

— De *Observateur* zegt, dat de heer Gendebien te Charlooy, waar hij zich verleden Donderdag bevond, met veel geestdrift is ontvangen; men heeft hem des avonds eene serenade gebracht; terwijl bij deze gelegenheid ook verschillende aanspraken zijn gehouden, waarop de heer Gendebien tweemaal heeft geantwoord.

— De *Vedette* verzekert, dat de bewoners van Meerssen, in de nabijheid van Maastrecht, bij het vernemen van de aanneming der 24 artikelen door de afgevaardigden, de Oranje-vlag hebben opgestoken.

Te Spa moet ook het berigt dier aanneming veel blijdschap hebben verwekt, en dien ten gevolge aldaar vreugde-schoten zijn gedaan.

FRANKRIJK.

PARIS 23 Maart. De voortdurende onzekerheid, omtrent de samenstelling van een nieuw Ministerie begint nadeelig op de materiële belangen terug te werken, en het is moeilijkelijk zich een juist denkbeeld te vormen van de onrust, die zich van den handel reeds heeft meester gemaakt, en waardoor vele operatiën worden belemmerd.

Van den anderen kant, neemt de taal van de dagbladen der linkerzijde meer en meer eene vijandige strekking aan, vooral nu, dat de heer Thiers en zijne staatkundige vrienden wederom minder kansen hebben in het Ministerie te treden. Men geeft zelfs niet onduidelijk te verstaan, dat de bestaande moeilijkheden moeten geweten worden aan den Koning, die de verschillende ministeriële combinatiën heimelijk zoude tegenwerken, met het doel, om der coalitie van lieverlede haren eigen dood te doen vinden, en alzoo den weg te banen tot een bestuur in eenen behoudenden geest.

De Spaansche kwestie moet ook een groot struikelblok geweest zijn, daar de heer Thiers bepaaldelijk aangedrongen heeft op eene meer krachtige tusschenkomst in de zaken van het Schiereiland, waartegen zich echter zoo vele bedenkingen opgedaan hebben, dat alle verdere onderhandelingen plotseling zijn afgesprongen.

Men begint ook weder te spreken van de mogelijke optreding der doctrinairen, en wil men zelfs weten, dat er reeds aan de voornaamste hoofden der partij openingen en voorstellen zijn gedaan, welke niet ongunstig zijn opgenomen.

Zoo een dusdanig zamengesteld ministerie, waaraan zich noodwendig de aanhangers van het vorig bestuur zouden moeten aansluiten, werkelijk tot stand moogte komen, zullen de tolken der revolutionaire partij niet nalaten den maarschalk Soult van dubbelhartigheid te beschuldigen. Zij heweren ook reeds, dat genoemde krijgsman stellig verklaard heeft geen deel aan het bestuur te willen nemen, zoo de heer Thiers daarvan wordt uitgesloten.

Overigens zijn de berichten zoo zeer uiteenlopende, dat het moeilijk valt het ware van het valsche te onderscheiden: zoo veel is zeker, dat de ministeriële crisis, wel verre van haar einde genaderd te zijn, nog wel ettelijke dagen zal aanhouden.

— Gisteren avond heeft de heer Dupin eene langdurige bijeenkomst bij den Koning gehad, welke eerst te middernacht is geëindigd.

— Volgens de gewone *Parisische Correspondentie*, moet lord Granville, Engelsch gezant bij het kabinet der Tuilerien, zich zeer ontevreden toonen over het aanhouden der ministeriële crisis; daar hij niet meer weet, tot wien zich te richten, om antwoord te bekomen op zijne nota's, betreffende de gebeurtenissen in Mexico. De genoemde correspondentie voegt er bij, dat de graaf Molé verklaard had, zich daarmede niet langer te kunnen bezig houden. Gisteren is het lord Granville evenwel gelukt een onderhoud met deen staatsman te verkrijgen, doch, naar men wil, zijn die bij die gelegenheid gegeven ophelderingen hem niet zeer voldoende voorgekomen.

— Sedert eenige dagen, neemt de politie buitengewone maatregelen van voorzorg, die eene zekere beduchtigheid voor onrustige bewegingen schijnen aan te duiden. Tot dus verre echter is de orde in geen opzigt gestoord geworden.

BAYONNE 19 Maart. Sedert den terugtocht van Espartero van Los Arcos, hebben er geene militaire bewegingen plaats gehad.

— Cabrera heeft omtrent het gebeurde in Estella zijne meening nog niet te kennen gegeven. Hij is thans bezig het gebucht Segura in Arragon te versterken, waardoor hij meester wordt van de gemeenschap tusschen Daroca en Montalban, en die van Catamocha en eene bergketen, welke met het gebergte Sierra d'Albaracin is verbonden. Nadat de generaal Ayerbe langen tijd met den brigadier Para had geparlementeerd, om den weg van Madrid te beschermen; heeft hij hem eindelijk bewogen om zich met hem te vereenigen, ten einde Cabrera van het gebucht Segura te verdrijven; eene stelling, op welke de Aragonezen grooten prijs stellen.

— Het hoofdkwartier van Marotto was den 15 dezer te Estella, zijne troepen waren in de omliggende dorpen gecantonneerd; drie bataillons van dezelve heeft hij naar Lumbier gezonden.

ENGLAND.

Part. Corresp. Londen 22 Maart. De baron van Bulow, sedert tien jaren Pruisische ambassadeur aan dit hof, en meer dan eenig diplomaat algemeen hooggeacht, is, naar men zegt, op raad van zijnen geneesheer, voornemens dit land te verlaten, uithoofde van den zwakken staat zijner gezondheid. — De graaf d'Orsay heeft onlangs met den markis van Salisbury, men zegt slechts om 100 £, gewed, dat hij, door het geven van een diner, eene diplomatique nota van het Fransche gouvernement aan het Engelsche, of aan den Engelschen ambassadeur te Parijs te weeg zoude brengen; hij heeft de weddenschap gewonnen, door prins Louis Napoleon, in gezelschap van eenige zeer voornamste lieden, waaronder ook diplomaten, ter maaltijd te noodigen en hij zich te ontvangen. Genoemde prins heeft in de Italiaansche opera, voor het geheele seizoen, eene loge genomen, juist over de loge van H. M. Men is in het geheel niet vrij van zekere bedochtingen bij hem te veronderstellen, in welke hij misschien zou kunnen slagen, zoo hij van de protestantsche geloofsbelijdenis was; men zegt, dat het alleen ten genoegen van Frankrijk is, dat hij niet aan het hof wordt toegelaten. Als eene toevaligheid is opgemerkt, dat hij gisteren te gelijker tijd met den Franschen ambassadeur, graaf Sebastiani, een bezoek bij den maarschalk Clausel in Clarendon hôtel aflegde. — De hertog van Lucca heeft gisteren Engeland, over Dover, verlaten, zonder eene verzoening tusschen den prins van Capua en zijn hof te hebben kunnen bewerken; men zegt, dat hij voor-

mens is binnen kort terug te keeren; hij heeft eene reisboots, naar een nieuw plan gemaakt, van hier medegenomen, welke, behalve andere gemakken, ook een schrijfflessenaar, eene bibliotheek, enz. bevat.

— De *Sun* zegt, dat de stukken, welke door Holland en België geteekend moeten worden, reeds in gereedheid liggen, en dat men veronderstelt, dat de beide ambassadeurs aanstaanden dinsdag hunne handteekening daarop zullen stellen en hun zegel daaraan hechten.

Londen 23 Maart. H. M. heeft eergisteren in gala aan het Hof ontvangen, de groote commissie van de City van Londen, ter aanbieding van een adres tegen de nieuwe door het gouvernement aan het Parlement voorgestelde wet, welke strekt, om de politie van dat gedeelte der hoofdstad met die der overige gedeelten te vereenigen, en alles onder éene administratie te brengen. De commissie bestond uit den lord Mayor met de ambtenaren van zijn gevolg in staatsie, de Aldermen, de Sheriffs en 190 leden van den breedten raad of de vroedschap van de City (the Court of common Council). H. M. ontving het adres, op den troon gezeten, omringd van de groot-dignitarissen van het rijk, en antwoordde, dat zij zich geheel verliet op de wijsheid van haar Parlement, om de welvaart van haar volk te bevorderen, en tevens de regten en privilegiën hare onderdanen te ontzien. De commissie genoot alle mogelijke eer; de voornaamsten hunner werden ter handkus toegelaten; de Goldstream gards waren in grooten getale onder de wapenen; de Yeomen deden de dienst in de vestibule en in de marmere zaal; en de commissie werd onder de muzijk der garden ontvangen en mitgeleid.

— Het Huis der Lords heeft zich gisteren morgen tot vier ure bezig gehouden, met de motie, eergisteren avond door lord Roden gedaan, strekkende ter benoeming van eene commissie, om onderzoek te doen, naar de sedert 1835 in Ierland gepleegde misdaden. Hoogst belangrijk waren de discussiën daaromtrent. De voorstanders der motie trachten te betoogen, dat het gouvernement van H. M., in die streken, te ligt vergiffenis aan de misdadigers had geschonken. Met eene meerderheid van 63 tegen 58 stemmen, is deze motie aangenomen, in weerwil van de hevige tegenkanting der ministers, die in dezelve het bestaande gouvernement geensureerd geloofden.

In de zitting van het Huis der Gemeenten van eergisteren avond, herhaalde de heer O'Connell de vraag, den avond te voren, aan den heer Labouchere, onder-secretaris van koloniën, gedaan, of de rechtsplegingen, die in Canada plaats hebben, spoedig zouden ophouden.

De heer Labouchere gaf daarop ten antwoord, dat de berichten van sir J. Colborne en sir G. Arthur hem in staat stelden te kunnen antwoorden, dat de capitale straffen, waarop het geëerde lid doelde, niet meer noodig werden geoordeeld.

De heer Hume deed eene motie, om als amendement op de reform-act te bepalen, dat voortaan elk ingezetene, huisvader zijnde, zonder onderscheid, gerechtigd zou zijn, om tot het kiezen van den vertegenwoordiger zijner gemeente in het Parlement mede zijne stem uit te brengen. Deze motie is echter, met 50 tegen 35 stemmen, verworpen.

In de zitting van het Huis der Lords van gisteren avond weigerde lord Normanby lid te zijn van de commissie van onderzoek, welke met betrekking tot de misdaden, in Ierland sedert 1835 gepleegd, ten gevolge der motie van lord Roden, zal worden ingesteld.

Ten gevolge eener motie van lord Wharncliffe, werd bevel gegeven tot het overleggen eener opgave der politie in Ierland van de misdaden, sedert den 1 Januarij 1835 in verschillende baroniën of districten gepleegd.

In antwoord op eene vraag, dienaangaande door den heer Maclean gedaan, zeld lord Palmerston, dat het verdrag met de Ottomaansche Porte zich niet tot Circassie uitstrekte, en slechts toepasselijk was op het grondgebied, onder bestuur van de Porte; dat, voor zoo verre hij wist, de Porte geene aanspraak op Circassie maakte.

De heer Maclean gaf daarop te kennen, dat hij voornemens was, na Paschen op dat onderwerp de aandacht van het Huis te vestigen.

Aan den heer O'Connell gaf lord Palmerston ten antwoord, dat er onderhandelingen waren aangeknoopt, in de hoop, om aan den oorlog tusschen Chili en Peru een einde te maken.

De discussiën, omtrent de aanvraag van lord Howick, om het leger met 4 à 5000 man te vermeerderen, waren zeer belangrijk. Vele leden vonden, bij den tegenwoordigen stand van zaken, dat getal ontoereikende. Sir H. Hardinge voorlaet den Staat van het Engelsche leger; hij vond het dwaas, aan Sir S. Harvey, den gouverneur van New-Brunswick, met betrekking tot de Amerikaanse grensquestie, te bevelen, geweld met geweld te keeren, terwijl hij niet meer dan 350 à 500 manschappen onder zijn bevel had. Ook te Jamaica, alwaar men, naar de aankondiging der ministers, de constitutie zou intrekken, was geene genoegzame magt. In één woord, al de koloniën hadden geene genoegzame bezetting; men moest 150.000.000 onderdanen besturen en beschermen, en de ministers hadden geen moeds genoeg, daartoe het noodige bij het parlement aan te vragen.

Sir C. Grey heeft de overlegging verzocht van de kaart of het vereischte gedeelte van dezelve, naar welke Z. M. de Koning der Nederlanden uitspraak heeft gedaan, omtrent het betwiste grondgebied van Main.

Lord John Russell zeide in deze zitting, ten gevolge der motie van den vorigen avond, door lord Roden gedaan, dat ingeval het parlement het gedrag der ministers, ten opzichte van Ierland niet goedkeurde, hij het van zijnen pligt oordeelde, het bestuur des lands aan anderen over te laten.

Deze verklaring, zegt de *Times*, werd met groote toejuiching ontvangen.

— Er heerschte heden eene zekere verslagenheid in de City, welke vóór 30 à 40 jaren eene daling van 3 à 4 pCt. te weeg gebracht zou hebben, doch welke nu geen grooter verschil dan 4 pCt. in de prijzen der fondsen heeft veroorzaakt. De Exchequer Bills echter, die als de thermometer van de beurs aangemerkt worden, en welke premie op eens 5 shillings achteruit gegaan is, toonen genoeg, dat de moed een weinig gezakt, en het vertrouwen gedaald is. De zaak is, dat men algemeen verspreide, dat het Ministerie heden avond een voorstel in het parlement zal doen, om het leger, volgens sommigen, met 6000 man, volgens anderen, met 20 à 25000 man te vermeerderen. Dit maakt te meer indruk, daar men weet, dat het tegenwoordig Ministerie niet gewoon is, te vroeg alarm te maken, maar in tegendeel steeds op zijne bekwaamheid steunende, om alles door zachte maatre-

gelen, en in den weg van onderhandelingen te schikken, eerder traag dan te voorbarig is om ernstig te handelen. Men zegt, dat het over verlangen te gemoet gezien wordt, en andere naar America, te zenden, terwijl men er hier geene kan missen, niet zonder vrees zijnde voor woelingen der Chartisten, en de voorstanders van de afschaffing der korewet. Het gouvernement heeft ten minste reeds de voorzigtigheid gebruikt om een regiment naar Manchester en den omtrek te zenden. Wij zullen spoedig vernemen, of het gerucht waarheid gezegd heeft. Al de avondbladen maken er melding van.

— De *Globe* zegt heden avond, dat de bank van Engeland begonnen heeft het eenvoudigste middel, om de lage wisselkoersen met het vastelap op te beuren, te beproeven, bestaande namelijk in het verkoopen van haren zilver, in haar bezit, om buiten's lands verzonden te worden; we middel men niet twijfelt of zal van goed gevolg zijn, om deze koers weder in het voordeel van Engeland te brengen.

— Men is thans in Londen bezig eene compagnie te vormen, met een kapitaal van 500.000 £, waarmede men van de O. I. compagnie het district Assam in Indië, alwaar men de thee in het wild groeiende gevonden heeft, wil koopen, om die plant aldaar verder aan te kweeken. De ijver om in deze compagnie deel te hebben, is zoo groot, dat over al de aandeelen reeds beschikt was, vóórdat er gelegenheid bestond, het publiek met de onderneming bekend te maken.

— Woensdag 11. is alhier ontvangen de boodschap van den President der Vereenigde Staten, den 26 Februarij in den Senaat als ook in het Huis der Vertegenwoordigers, betrekkelijk de met Engeland nieuw gerozen geschillen nopens de grenzen van Maine, gedaan; een stuk, waarin de President hoewel vrij gematigd en vredelievend, zich echter niet weinig naijverig of de eer zijns vaderlands betoont. Hij keurt daarin geenszins goed het laatste gedrag van den gouverneur Fairfield in Maine, en beveelt zeer de terugtrekking der gewapende magt van het grondgebied in geschil. Hij ontkent echter ten sterkste, dat men ooit overeengekomen is, dat Engeland hangende de geschillen in het bezit zou zijn of belast zou wezen met de bewaring van het betwiste grondgebied, waartomtrent geene andere bepaling bestaat, dan eene stilzwijgende overeenkomst, dat men zich van wederkanten zou onthouden van alles, wat naar eene bezetting gelijk, en veronderstelt, dat het Engelsch gouvernement zelf niet zal willen volhouden, wat daaromtrent door zijnen gouverneur te Nieuw Brunswijk zoo te onregte bewoord is. Hij stelt voor, om nog eens te beproeven de onderhandelingen met Engeland tot schikking van dit geschil ten einde te brengen, en zoo dit niet moogt gelukken, alsdan voor te slaan eene derde Medgandheid als scheidsman in te roepen. Mogt echter, gedurende de onderhandelingen, de gouverneur van Nieuw Brunswijk zijn vermeend recht van uitsluitende jurisdictie over het betwiste grondgebied voortdurend laten gelden, dan zou hij het van zijnen pligt rekenen, den staat van Maine de noodige hulp te zenden, om deszelfs recht te handhaven, en de Engelsche militaire magt van dat grondgebied te verdrijven. Onder de tegenwoordige omstandigheden nogtans, en zoo lang de beide hoofd-gouvernementen niet tegen elkander verklaard hadden, had hij zich niet bevoegd geacht in dit opzigt, aan het verzoek van den gouverneur van Maine te voldoen. Doch opdat hij, in allen geval, gedurende de scheiding van het Congres in gereedheid moogt zijn, stelde hij voor, dat hetzelfde hem de middelen moogt verleen, om, als het noodig zou zijn, te kunnen handelen, ten einde hij niet in de noodzakelijkheid moogt komen, gedurende den vacantiën eene buitengewone bijeenkomst van het Congres te beleggen. — Deze boodschap was den 2 Maart nog onder de overweging van het Congres; verscheidene oorlogszuchtige redevoeringen waren er reeds gehouden; doch het was nog tot geen besluit gekomen. — Intusschen meldt een bijzonder brief van New-York, ter verklaring van het geschil, dat er van beide kanten gezondigd is; dat men zowel van wege Maine als van wege Nieuw Brunswijk sedert lang op het betwiste grondgebied hout gekakt heeft, en begonnen is landen te ontginnen; dat zelfs in beide de Staten aanzienlijke maatschappijen gevormd zijn, welke deze verhakkingen en ontginningen op eene groote schaal ten uitvoer lieten brengen; en dat alleenlijk de naijver, welke er tusschen deze Engelsche en Amerikaanse maatschappijen bestaat, de oorzaak geweest is, dat het tusschen hen, die in derzelve dienst zijn, tot dadelijkheid gekomen is. Onze dagbladen beschuldigen het gouvernement van niet reeds lang gezorgd te hebben, dat dit groote en oude geschil verleid werd, en beweren, dat Engeland de Vereenigde Staten had moeten dwingen, om in de beslissing van den Koning van Holland, dien zij zelve tot scheidsman gekozen hebben, te berusten.

— Volgens particuliere berichten tot den 17 December l.l., was eene schikking tusschen Peru en Chili hoogstwaarschijnlijk. De expeditie, door de Chilianen, onder La Fuente, naar Puiza en Payta gezonden, zoude alleen daartoe moeten strekken, om den Peruanen vrees in te bezemen en voordeeligte voorwaarden te verwerven, dan bij het vredetraact van Paucaparta zijn bedongen. Een persoon, dezer dagen van Lima te Londen aangekomen, verhaalde, dat de steden Puiza en Payta slechts bij verdrag aan La Fuente waren overgegeven, nadat hij te vergeefs beproefd had, dezelve met geweld te veroveren; dat die weerdard echter in Puiza meer dan 200 menschen had doen ombrengen. De verschrikte en bedrogen inwoners waren in de kerken gevugt.

— Volgens eenen brief van Buenos Ayres van den 14 December l.l., zou Senor Moreno, als gevolmachtigd minister der Argentynsche republiek, van daar naar Engeland vertrekken, om het Engelsche gouvernement te verzoeken, als bemiddelaar in de geschillen tusschen die republiek en het Fransche gouvernement op te treden.

— Van Rio Janeiro verneemt men, dat de minister eenige nieuwe obligatiën zou uitgeven, ten bedrage van 1,200 conto's (ongeveer f 1,800,000). De obligatiën voor het overige gedeelte van het toegestane credit van 3,700 zou men beproeven te Londen aan de markt te brengen.

Men had niets bijzonders van Rio Grande vernomen; het weinig echter, dat aldaar had plaats gehad, scheen voor de Keizerlijken niet ongunstig.

DUITSCHLAND.

MÜNCHEN 18 Maart. Een koerier, heden uit Italië aangekomen, brengt de tijding mede, dat Z. M. de Koning zich in volmaakt welstand bevindt,

«In Engeland?» hernam CLAUDE. «Ik dacht, dat die eilanders, hoewel zij ketteren zijn, misdaden als deze gestrengelijk straffen.»

«Broeder?» antwoordde de oudere, «het is iets anders misdaden te verbieden, of misdaden te beletten. Doch wij willen den zondaar aan de roede Gods overlaten: ten jongsten dage zal het hem zwaar zijn. Hij ontvoerde haar, ontrukte haar aan mijn opzigt, en behield haar totdat hij, van hare kinderachtige liefde afkeerig en een ander speeltuig voor zijnen hartstogt gevonden hebbende, haar overliet aan haar lot.»

«En hoe ging de scheiding toe?» vroeg de jonge priester.

«Hij meldde haar, dat hij gehuwd was, en na deze bekenenis wilde zij niet langer met hem omgaan. Maar huis durfde zij niet wederkeeren: het arme meisje herinnerde zich de goede behandeling in ons klooster en hoe zij door haren stervenden grootvader in mijne bescherming was aanbevolen, en, ofschoon het sterk winterde, kwam zij hier aan. Het was nacht, toen zij het klooster bereikte, en, om niet alle de broeders tot getuigen van hare schande te maken, bleef zij tot den morgen, waar meent gij?»

«In de kapel?»

«Neen,» antwoordde de oude, «niet daár; want, dacht zij, het is eene gewijde plaats, die door geene zondaresse, als ik ben, ontheilgd mag worden. Zoo groot als haar misstap was geweest, zoo innig ook was haar berouwen, en zoo knaagd hare smart. Neen, niet in de kapel: zij verborg zich in den grafkelder. Daár, onder de stoffelijke overblijfsels der slagtoffers van stormen en sneeuwvallen, legde het jeugdige wezen, in wier ooren de vleierij haren verderfelijken adem had geblaazen, en wier oogen tot dus verre slechts op aanbidders gestaar hadden, hare afgematte leden ter ruste. Hoe vreesselijk moeten voor een teeder en schroomvallig meisje, de holle scheldes zijn geweest, die haar omringden! — De indrukken, welke de plaats op haar gemoed gemaakt hebben, zijn gewis niet zonder invloed gebleven. Stervend werd zij daár den volgenden morgen gevonden.»

«Stervend?» vroeg de CLAUDE.

«Ja, stervend: aan haren boezem een wichte drukkende, waaraan zij het bestaan, in dien rampzaligen nacht, gegeven had; een kind, welks aanzijn tot nu toe vreugdloos is geweest, gelijk zijne geboorte.»

«Arme JOSEPHINE!» riep de jonge priester.

«Ja, wel, arme JOSEPHINE!» herhaalde de goede JACOB; «waat JOSE-

PHINE was het bedoelde kind!»

«En de moeder?» vroeg wederom CLAUDE.

«De moeder legde dat kind in mijne armen, en noemde den naam; toen stamelde zij nog eenige woorden van kommer en tranen, en in afgebroken geboden blies zij den adem uit.»

«Welk eene wereld!» zuchtte CLAUDE.

«Eene goddelijke wereld,» sprak JACOB; «indien de menschen maar handelden naar den goddelijken geest, doch de zonde verwoest de werken des Almachtigen.»

«Arme JOSEPHINE! Geen wonder, dat zij stil en zonderling is. Geloof gij, broeder, dat zij doof-stom is ter wereld gekomen?»

«Ongetwijfeld,» antwoordde JACOB. «Ik nam verlof en zocht hulp te Parijs; doch men oordeelde haren toestand hopeloos, en sinds dien tijd woont zij bij de goede MAGDALENA, in het dal van Aosta. Zachtzinniger kind, zag ik nooit. Dagelijks bid ik de Heilige Maagd, haar de spraak te geven; want in hare blikken ligt een hemel van harmonie.»

«Maar,» sprak CLAUDE; «gij hebt mij nog niets gezegd, van den Engelschen lord. Weet hij, dat zijn kind leeft?»

«Hij weet het; ja: doch wat bekommert hem een wezen, hetwelk door onwetigheid van geboorte en gemis van zintuigen, van alle gemeenschap met de wereld is afgescheiden. Het aandoenlijkst is mij, dat eene onzichtbare magt het lieve kind schijnt geopenbaard te hebben, dat tusschen den lord en haar duistere betrekkingen bestaan. Het zou mij niet verwonderen, indien zij hem op eenen afstand gevolgd ware.»

«Die goede JOSEPHINE!» riep CLAUDE uit, «hoe menigen is door dat kind der natuur alreeds met het sneeuwgraf gered; hoe menigen heeft zijn leven aan haar te danken.»

Deze lofredde werd afgebroken door JOSEPHINE zelve, die eensklaps ter kamer binnen stoomde, voor vader JACOB zich op de knien wierp, met hare handen naar buiten wees, en eprizende, tlings weder ter deure uitsnelde.

«Er zijn weder reizigers onder de sneeuw bedolven,» riepen JACOB en CLAUDE, terwijl zij mede zich met spoed naar buiten begaven.

Een kloosterbediende stond reeds met Leo en een paar andere honden op den drempel. Toen vader JACOB zijne hand boven de oogen hield, om beter de omstreken te kunnen bezigtigen, zag hij het moedige meisje, dat

haastiger en angstiger dan ooit hen voortwenkte. Als of zij haar verstaan hadden, vlogen de honden haar na, en verkondigden door hun geblaf redding, indien redding nog mogelijk was.

Gedurende eenige uren was nu het klooster stil als het graf. De achtergebleven monniken baden hunne rozenkranzen, of lazen bij de schemering der lamp, of zagen uit bekommerd voor hen, die, in dit ruwe weder, door sneeuw en ijs, trokken, om hunnen naaste te ontrukken aan den dood.

«Luister!» sprak eindelijk een hunner, «was dat niet het blaffen van Leo?»

«Ik hoor niets,» sprak een ander; «en zou mij toch in onzen Leo niet vergissen. Herinnert gij u nog, hoe hij een levend kind onbeschadigd hier henen droeg, en zoo zorgelijk als een Christen vermag, naast het vuur nederlegde? Broeder, onze redeloze honden hebben meer gevoel dan menig een, dien wij mensch en Christen noemen.»

«Maar toch,» riep wederom de eerste, «dat is het geblaf van Leo, en nu slaat Marco aan; zij komen!»

«Nu zullen zij dadelijk hier zijn, want de rosse glans der fakkel wordt reeds zichtbaar. Breng nog hout, JOACHIM, en stook den haard op!... Hoort gij, hoe het geblaf in huilen overgaat? De dood komt met hen.»

Kindelijk daagden de broeders op met JOSEPHINE; zij droegen drie lijken; het waren die der reizigers, welke des morgens vol kracht en leven vertrokken waren.

De buitengewone inspanning had de krachten van de arme JOSEPHINE bijna geheel uitgeput; hare gebaren teekenden afmatting en de diepste smart. Zij wroog hare handen en vouwde die, knielende bij het lijk van den vreemden edelman, tot een kinderlijk gebed. Heleas! Wist zij of wist zij niet, dat zij knielde naast het lijk van haren vader! — Angstig betastte zij hem; doch zijn bloed was verstijfd en zijn lijfgehaam nu koud, zoo als zijn hart koud geweest was, toen hij hare ongelukkige moeder verliet en later weigerde zijne verlaten dochter te erkennen.

Als vastgenageld aan den vloer stond de vrome JACOB en zag dit hartbrekende schouwspel aan. Toen, de arme JOSEPHINE ophiefende en aan zijn hart drukkende, hief hij de oogen ten hemel, en riep met ontroering uit: «dat is het werk eener vergeldende rechtvaardigheid! In geene gewijde aarde ook zal hij rusten. Men begrave zijn lijfgehaam verre van hier; maar bij ons blijve JOSEPHINE: zij zal mijn kind zijn.»

en varenmens van den 14 naar Napels te vertrekken: in het begin der maand April zal Z. M. zich naar de baden van Ischia begeven.

Gisteren avond werd, ter eere van Z. K. II. den Grootvorst troonopvolger van Rusland, eene voorstelling in den schouwburg gegeven, bestaande uit de Opera *Macbeth*. De zaal was buitengewoon verlicht. Toen Z. K. H. den schouwburg binnentrad, werd hij, onder aanhoudende toelichtingen van het aanzienlijk publiek, door H. M. de Koningin en de Hertogin van Braganza, III. DD. III. de Hertogin van Leuchtenberg en de Hertogin Louise van Beijeren ontvangen; en, tot groot genoegen der vergaderde menigte, was ook Z. K. H. Prins Karel van Beijeren, die in geen 13 maanden den schouwburg had bezocht, bij deze voorstelling tegenwoordig. De grootvorst was in de uniform van eenen hetman der kozakken gekleed. Na het tweede bedrijf, verliet Z. K. II. en de doorluchtige personen den schouwburg, en begaven zich naar de source, in het paleis van Leuchtenberg. Heden ochtend is Z. K. II. van hier vertrokken. Hoogstdezelve heeft voor verschillende bedienden van het paleis 500 ducaten, en 1,000 ducaten voor de armen dezer stad geschonken.

STADSNIEUWS.

De Criminele Regtbank in Holland heeft, op 25 Maart 1839, Wijnand Hollaar, schuldig verklaard aan diefstal, gepleegd bij nacht, in een onbewoond gebouw, door middel van binnenbraak, en hem dienvolgens veroordeeld tot 4 uren tpepronkstelling op een schavot, en zes jaren confinement in een rasp- of tuchthuis, met de kosten.

ONDERTROUWDE. Te *s' Gravenhage*, 22 Maart, N. van Wijk, van *Leksmond*, en A. van Ameyden van Duijn, wed. J. J. van Duijn.

BEVALLEN. 22 Maart E. Wijk, geb. Muller, D. — 23 Maart C. A. Heijse, geb. Schnobel, Z.

OVERLEDEN. 19 Maart Vrouwe M. M. Foilien, wed. O. W. Falek. — 20 Maart C. Terners, 52 j. — 21 Maart C. Verschuur, 3 j. — H. J. G. de Haan, 5 m. — 22 Maart J. van den Kommer, wed. G. Oijens, 94 j. — Jonkh. B. Lopez Suasso, 74 j. — Te *Zaandijk*, 20 Maart, het Kind van R. de Graaf, 3 w. — Te *Dordrecht*, 20 Maart, Vrouwe J. Blussé van Oud-Alblas, geb. Holle, 51 j.

Sommige Belgische bladen bevatten nu het verslag der zitting van den Senaat van den 23 dezer, en daarin ook de vraag van den graaf de Baillet en de opheldering van den minister Willmar, nopens de toekomstige bestemming van het Belgische leger. Hoewel wij aan het een of andere eenige bijzondere waarde hechten, komt het ons evenwel niet ongepast voor, om thans uit de dagbladen de lezing, die wij gisteren deswege gegeven hebben, aldus aan te vullen en te verbeteren:

De graaf de Baillet. En dat schoone, getrouwe leger, hetwelk dacht ten strijde te trekken; dat leger, sidderend van drift en ongeduld om eene roemrijke wraak te nemen, voor de overrompeling van Augustus en de werkloosheid, tot welke het zich veroordeeld zag, bij de belogering der citadel; dat leger, hetwelk zich op de stem zijner aanvoorders bedwingt, en getrouw en gehoorzaam blijft, in weêrwil van zoo velerlei opruipingen en in weêrwil van de vrees, die men hetzelve voor zijne toekomst inhoezemt; dat leger ook heeft zijne schuld aan het vaderland betaald, en zich, mijns inziens, meer roem verworven door zijn gedrag, dan het had kunnen verwerven door eene schitterende overwinning.

Misschien zal cenmaal de dag komen, op welken de wenschen van het leger zullen worden vervuld. Verre van te denken aan zijne ontbinding, van welke een vroeger spreker gisteren gewaagde, beschouwt het gouvernement, ongetwijfeld, het als een plicht, om voor het Land dien voornaamsten waarborg van zijne onafhankelijkheid te behouden. Ik verzoek den minister van Oorlog zich deswege wel te willen verklaren.

De minister van oorlog. Het leger, ik ontken het niet, is in zijne belangen gekrenkt; hetzelve hoopte wraak te zullen oefenen voor de tegenspoeden van 1831; het hoopte eene roemrijken vrede voor het land te zullen veroveren. Maar het verdriet, dat het leger ondervindt, verdoelt niet zijn gezonde verstand. Het weet zeer wel, indien zijne hoop niet is vervuld geworden, dat ook de tegenstanders van het wetsontwerp evenmin verlangden, dat die hoop zoude worden voldaan; daar het, naar hunne beschouwing, er slechts op aankwam om het oogenblik van den terugtogt te vertragen; eene vertraging, die hem nog pijnlijker zou hebben gemaakt, omdat hij alsdan uitgevoerd zou hebben moeten worden, op het oogenblik zelf van den aanval. Dat alles weet het leger. Nu blijft nog aan hetzelve de gedachte, welke door sommige personen gedeeld wordt, dat deze vrede niet zijn al eeuwig; dat deze vrede wel niets anders zou kunnen zijn dan een stilstand van wapenen, en, dat de dag der wraak zal aanbreken.

Voor dien dag zal het leger in al zijne kracht blijven bewaard. Die macht is gelegen in twee zaken: krijgsmoed en krijgstuicht, en noch de eene, noch de andere zal aan hetzelve ontbreken. (Van onderscheidene kanten: zeer well! zeer well!)

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 25 Maart, 4 1/2 ure.		volg. de Soc. tot nut des Obligatiehandels.		volgens de Effecten-Societeit.	
	van	tot	gebe-	laag-	hoog-	gebe-
			ste	ste	ste	ste
GENERAAL... Werkelijke Schuld... 2 1/2	54 1/2	55 1/2	54 1/2	54 1/2	55 1/2	54 1/2
Dito... 5	100 1/2	101	100 1/2	100 1/2	101	100 1/2
Uitgestelde dito... 2	1	1 1/2	1	1	1 1/2	1
Aandelen... 27	1 1/2	1 1/2	1 1/2	1 1/2	1 1/2	1 1/2
Ameritaatsche... 94 1/2	95	94 1/2	94 1/2	94 1/2	95	94 1/2
Dito... 79 1/2	80	79 1/2	79 1/2	79 1/2	80	79 1/2
Handel-Maatschappij... 170	170	170	170	170	170	170
Nieuwe dito... 4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2
Nieuwe dito 1837... 4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2
Entrepôt-Dok... 4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2
Oost-Ind. Leening... 4	4	4	4	4	4	4
Dito... 98 1/2	98 1/2	98 1/2	98 1/2	98 1/2	98 1/2	98 1/2
Aandelen Kansb... 4	4	4	4	4	4	4
Spoorweg Haarlem... 101	101	101	101	101	101	101
Aand. Zijn-Spoorw... 4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2
FRANKF. Inschrijving G. B... 3	3	3	3	3	3	3
ENGLAND... Dito... 3	3	3	3	3	3	3
SPANJE... Leening Ardoins... 5	17 1/2	17 1/2	17 1/2	17 1/2	17 1/2	17 1/2
Dito onbep. Stuk... 5	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2
Passive... 4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2
Deferred... 4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2	4 1/2
Fransche Uitgestelde... 5 1/2	5 1/2	5 1/2	5 1/2	5 1/2	5 1/2	5 1/2
Engelsche dito... 5 1/2	5 1/2	5 1/2	5 1/2	5 1/2	5 1/2	5 1/2
PORTUGAL... Oblig. te Londen... 3	92 1/2	92 1/2	92 1/2	92 1/2	92 1/2	92 1/2
MARIL... Certific. bij L. & B... 5	92 1/2	92 1/2	92 1/2	92 1/2	92 1/2	92 1/2
Dito te Londen... 5	92 1/2	92 1/2	92 1/2	92 1/2	92 1/2	92 1/2
Aandelen Tavolier... 3 1/2	3 1/2	3 1/2	3 1/2	3 1/2	3 1/2	3 1/2
Dito te Parijs... 3 1/2	3 1/2	3 1/2	3 1/2	3 1/2	3 1/2	3 1/2
ENGLAND... Z. & C. 1798, 1816... 5	104 1/2	105 1/2	104 1/2	104 1/2	105 1/2	104 1/2
Dito 1822, 1829... 5	104 1/2	105 1/2	104 1/2	104 1/2	105 1/2	104 1/2
Dito 1831, 1833... 5	98	98	98	98	98	98
Oblig. te Londen... 5	98	98	98	98	98	98
Dito te Hamburg... 5	70 1/2	70 1/2	70 1/2	70 1/2	70 1/2	70 1/2
Inschr. van Assign... 6	70 1/2	70 1/2	70 1/2	70 1/2	70 1/2	70 1/2
Certific. van dito... 6	70 1/2	70 1/2	70 1/2	70 1/2	70 1/2	70 1/2
Aandelen a fl. 500... f	139	140	139 1/2	139 1/2	140	139 1/2
Dito a fl. 500... f	124 1/2	125 1/2	124 1/2	124 1/2	125 1/2	124 1/2
NEG. Londen 1830... f	102 1/2	103 1/2	102 1/2	102 1/2	103 1/2	102 1/2
Aandelen a fl. 100... f	102 1/2	103 1/2	102 1/2	102 1/2	103 1/2	102 1/2
Dito a fl. 250... f	102 1/2	103 1/2	102 1/2	102 1/2	103 1/2	102 1/2
Wenenb. Gold & Co... 5	102 1/2	103 1/2	102 1/2	102 1/2	103 1/2	102 1/2
Dito... 4	102 1/2	103 1/2	102 1/2	102 1/2	103 1/2	102 1/2
Wenen. Aand. fl. 500... f	102 1/2	103 1/2	102 1/2	102 1/2	103 1/2	102 1/2
FRANKF. Oblig. te Londen... 3	102 1/2	103 1/2	102 1/2	102 1/2	103 1/2	102 1/2
MARIL... Dito... 5	99 1/2	99 1/2	99 1/2	99 1/2	99 1/2	99 1/2
LOUISIANA... Dito... 5	99 1/2	99 1/2	99 1/2	99 1/2	99 1/2	99 1/2
BRASIL... Aand. bij lezing... f	99 1/2	99 1/2	99 1/2	99 1/2	99 1/2	99 1/2

BEURSBERICHT.

AMSTERDAM, 25 Maart, 1839.

Ook heden waren de omzettingen in Binnenlandsche Fondsen, niet zeer geanimeerd, en waren derzelver prijzen, in weêrwil der hoogere Londense en Parijsche koersen, ten gevolge van eenige kleine verkoopen tot realisatie, weder iets minder dan gisteren.

In Ardoins, was bij levendigen handel, de markt iets vaster. Russische en Oostenrijksche Fondsen blijven onveranderd, Zuid-Americaansche slaauw.

Columbia 2de Leening, a £ 100. 19 1/2. Dito a £ 250. 17 1/2. Peru 10 1/2. Coupons Peru f 2 1/2, 1/2. Dito Ardoins Nov. 1837, Mei en Nov. 1838, 12 1/2, 1/2 pCt.

Koers van het Geld. Beleening 4. Prolongatie 5, 1/2. Wissel-Disconto 3 1/2 pCt.

Prijzen ten 5 Ure: Integralen 54 1/2. Kansb. f 27 1/2. Handel-Maatsch. 179 1/2 a 1/2. Ardoins a £ 85. 17 1/2 a 1/2.

GRANENMARKT.

25 Maart.

Tarwe bij kleinigheden tot vorige prijzen aan consumtie: 130 @ bonte Poilsche f 400; 120 @ dito f 365; 132 @ Rostokker f 400; 128 @ Zeeuw-sche f 400; 126 @ n. dito f 340.

Nieuwe Rogge lager afgegeven; oude in één doen: 124 @ o. Biabandsche f 240; 123 @ o. Pommersche f 224; 226; 120 @ jarige Pruisische f 224; 119 @ n. dito f 210; 121 @ n. Norder f 195; 115 @ n. Overijs-sche f 170; 115; 117 @ o. gedroogde f 200, 208.

Garst slap: 97 @ n. Viessche Zomer f 132; 98 @ geringe dito f 125. Havr in één doen: 89 @ n. dikke f 105; 78 @ Voer f 92.

Boekweit niets in omgegaan.

Koolzaad in één doen. Oud Dantzig Lvl. 55. Rostock Lvl. 53. Oost-vriesch Lvl. 46.

Lijnzaad in één doen. 110 @ Riga f 270. 106 @ Petersburger f 270. 106 @ Archangelsk f 255. 107 @ Memelsk f 230.

Raapolie Ordinair f 34. Vliegend f 33 1/2. Pe. Mei f 32 1/2 a 32 1/2. Sept. f 33 a 33 1/2; Oct. en Nov. f 33 1/2; Dec. f 33 a 33 1/2.

Lijnolie Ordinair f 29 1/2. Vliegend f 28 1/2 a 28 1/2. Pe. April, Mei en Aug. f 28 1/2. Hennepolie Ordinair f 34.

Raaphoeken pr. 1,040 st. f 62 a 70. — Lijnhoeken pr. 104 st. f 8 a 10.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, 23 Maart.

Consols op tijd. 3 pCt. 92 1/2. dito contant. 3 " 92 1/2. Gereduceerde... 3 1/2 " 101 1/2. Exchequer Bills " 55 a 57. Bank... " 209 a 201. Brazilië... " 79 1/2 a 1/2. Columbia 2de L. " 29 a 1/2. Mexico... " 23 1/2 a 24. Peru... " 17 1/2 a 18. Denemarken... " 76 a 1/2. Rusland... " 111 1/2 a 113.

Engelsche Fondsen waren heden, ten gevolge van belangrijke verkoopen, weder slaauwer; Consols blijven contant en op tijd 92 1/2. Van vreemde Fondsen waren Hollandsche op nieuw williger, en werd van 2 1/2 pCt., voor eenen grooten post op 66 besteed. Belgische mede iets beter; in de overige geene bijzondere variatie.

Wisselk. Amst. 3/m 12 1/2 a 1/2, k. 11.10 a 12. Rotterdam 3/m 12. 2 1/2.

PARIS, 23 Maart.

Inschr. op ult. 5 pCt. 108.85. dito contant. 5 " 108.80. dito " 4 " 101.85. dito op ult... 3 " 79.85. dito contant. 3 " 79.90.

Reeds vroegtijdig verspreide men het gerucht, dat de kamer der gedeputeerden niet gepronogreed, maar aanstaanden Dingsdag zoude geopend worden; men voegde er bij, dat de Koning drie commissarissen zoude benoemen, om hem te vertegenwoordigen, en er alsoo geene openingsrede zoude plaats hebben; men zeide, dat deze commissie zoude bestaan uit de heeren Dupin, Decazes en Pasquier. Deze geruchten gaven aan de markt eene willige stemming, en hebben Fransche Fondsen zich dien ten gevolge eenigzins in prijs verlaeterd; 3 pCt. openen op 79.85, klommen tot 79.95 a 80, en blijven weder 79.90; contant zijn dezelve zeer schaarsch, hetgeen den koers goed ondersteund. Van vreemde Fondsen waren 3 pCt. Belgische willig 72, 5 pCt. 103. Ardoins blijven 1/2 hooger. Na de beurs: 3 pCt. op ult. 79.77 1/2. Wisselk. Amst. 1/m 57 1/2, 3/m 57 1/2.

ANTWERPEN, 24 Maart.

Gisteren avond waren Ardoins zeer slaauw, en bleef derzelver prijs 17 1/2 g. Heden was de markt iets vaster, en niettegenstaande men, ten gevolge van het ongunstige weder, geene berichten met de telegraaf kon ontvangen, vertoonden er zich verschillende koopers; de koers opende op 17 1/2, en blijft 17 1/2 g. 1/2 p.; de handel was echter niet belangrijk. Premie op ultimo 17 1/2 a 1/2. Coupons Ardoins van Mei aanstaanden, zijn a 12 1/2 gedaan. De koers van Parijs was niet bekend, evenwel zeide men, dat dezelve 1/2 hooger was.

BAUWEL, 24 Maart.

2 ure: Ten gevolge van de hoogere koersen van Parijs, waren Belgische en Spaansche Fondsen weder williger, 5 pCt. 100 1/2 a 101. 4 pCt. 91 1/2. 3 pCt. 71 1/2 a 1/2. Bank-Actiën fr. 685. Ardoins 17 1/2 p.

BERLIN, 20 Maart.

Pruiss. Leen... 4 pCt. 102. Loten dito... " 707 1/2. Metaliëk... " 5 " 109. Bank-Actiën... " 1008. Loten fl. 500... " 137 1/2. Rast. Londen... " 112 1/2. dito Hamb... " 108 1/2. dito 1831 en 32... " 103 1/2.

Tot onveranderde koersen, was er heden in Fondsen weinig affaire. Bij de eerste trekking der prijzen van de Poilsche Loten a fl. 300, zijn de navolgende gevallen op: No. 47335, 107080 fl. 20,000, No. 98635 fl. 8,000; No. 17737, 88876 fl. 4,000; No. 22454, 138213 fl. 2,500; No. 30261, 60806, 63045, 100554, 109535, 127678 ieder fl. 2,000.

Door de Poilsche Bank te Warschau is tevens bekend gemaakt, dat onder verschillende nog niet ontvangen, zich ook bevinden de volgende hooge prijzen: van de trekking van A°. 1831 Serie 1920 No. 90440 a fl. 1,000. 1832 " 194 " 9101 " 1,000. 1834 " 337 " 16832 " 2,500. 1838 " 664 " 33197 " 230,000. 1833 " 827 " 41331 " 2,500.

FRANKFORT A/M, 23 Maart.

Metaliëk... 5 pCt. 106 1/2. dito " 3 " 81 1/2. Bank-Actiën... f 1784. Loten fl. 500... " 134 1/2.

De heden ontvangen gunstige berichten uit Brussel hadden geen invloed, daar zulks reeds gisteren gewerkt had, en blijven de prijzen der Fondsen over het algemeen iets slaauwer; in Integralen waren veel verkoopers tot realisatie, daar men vreesde, dat de schaarschte van geld te Amsterdam, aldaar de rijing der Fondsen zal tegen gehouden hebben.

HAMBURG, 22 Maart.

Wisselk. Amst. k. 35.70, 2/m 35.90. Parijs 2/m 189 1/2. Londen 2/m 13.4 1/2. Petersburg 2/m 9 1/2. Weenen 6/m 149 1/2. Berlijn 2/m 151 1/2. St. PETERSBURG 12 Maart. Wisselk. Amst. 3/m 57. Londen 3/m 117 1/2. Hamburg 3/m 107 1/2. Parijs 3/m 117 1/2.

WEENEN, 18 Maart.

Metaliëk... 5 " 101 1/2. Loten fl. 500... " 134 1/2. dito " 3 " 81 1/2.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Scheepstijdingen.

Gepraaid 1 Jan. op 2° N. Br. en 22° Wl.: het schip Helena Christina, Kapt. Martens, van Rotterdam n. Batavia. Het schip Camilla, Kapt. Pouplin, v. Ad-a, heeft, ter reede van Duinkerken liggende, askers en touwen verloren. De equipage van het gestrande schip Diana (No. 481), is den 2

Maart met het schip Ann, v. Ramsgate n. Rotterdam vertrokken, (dezelve zijn bereids, uitgezonderd de Kap., te Amsterdam aangekomen.) Het schip Concordia, Kapt. Eddes, v. Dordrecht n. Cardiff, was den 19 Maart bij Plymouth.

TEXEL 24 Maart W. Z. W. — J. de Luz, Santa Rita, Faro. G. W. Hall, Ruayside, Newcastle. W. Blows, Pallow, dito. J. Malbaroug, Atlas, dito.

VLIE en TERSCHELLING, geene lijsten aangekomen. HELVOET 24 Maart W. — F. Lawson, Laura, Bull. — Gisteren nog: R. Kell, Centenary, Newcastle. BRIELLE 24 Maart W. — R. Stranack, Giraffe (S), Londen. MAASSUIS 24 Maart W. — Niets.

ANTWERPEN 24 Maart, Corby, Joseph Dobrée, St. Domingo. Jepsen, Gustave, Charleston. Zerran, Eugénie, Newcastle. DELFZIJL 22 Maart. A. W. de Jonge, V. Hillegina, Emden. — 23 Maart. J. D. Brumund, Freundschaft, Hengsteford. H. W. Tunteler, Fr. Christina, Larvelt n. Groningen.

TERMUNTERZIJL 22 Maart. J. J. Visser, Vr. Eppina, Falte. RIO-JANEIRO 28 Dec. Luit. 1ste kl. Rengers, Z. H. brik VLEGENDE Viscu, Texel, is 7 Jan. n. Batavia vertr. — 2 Jan. De Haas, Jacoba Mauvina, Amsterdam.

HAVANA 3 Febr. Malombra, Perla, Antwerpen. — 6 Febr. Hoekstra, voor de Jong, Neptunes, Harlingen. HAVRE 21 Maart. Bourdin, Tigre, Havana. Othello, New-Orleans. Pell; Jowa, New-York. Delarue, Paris (S), Hamburg.

BRISTOL 21 Maart. Brakke, Hillechia, Rotterdam. PORTSMOUTH 20 Maart. De Boer, de Hoop, Rotterdam. DEAL 21 Maart. Berghuis, Anna Agatha, Rotterdam n. Belfast. GRAVESEND 18 Maart. Jardin, Shepherd, Batavia. — 21 Maart. Smith, Stedfast, Amsterdam. Linderman, Thorp, Rotterdam.

ABERDEEN 18 Maart. Scherpbier, de Hoop, Harlingen. HULL 20 Maart. Ridsdell, Amelia, Rotterdam. Voss, Goede Hoop, Dord. Dixon, Active, dito. DUNDEE 18 Maart. Schuuring, Catharina Elsinga, Rotterdam. Potjewijd, Agatha, Dordrecht. — 20 Maart. Prins, Marianna, Rotterdam.

BREMERSHAVEN 19 Maart. Haerloop, Copernicus, Baltimore. Esbra, Vr. Helena, Groningen. Davids, Helena Jacoba, Delfzijl. — 20 Maart. Krudop, Virginia, Baltimore. Rabe, Bremen Packet, New-York. Kuiper, Wiebbina, Leverpool. HAMBURG 22 Maart. Schröder, Hanza, Rio-Janeiro. Fogelzang, Hortentia, Bahia. Hansen, Henriette, dito. Jongebloed, Celeritas, Antwerpen.

Mulder, Jongvr. Martha, Rotterdam. Tobbens, Jonge Johanna, Brussel l. v. Cuxhaven. Op DE ELVE 19 Maart. Lund, Condor, Rio-Janeiro. Voss, Maria Christina, dito. Sill, George, Tchesme. Eide, Noyzombeden, Messina. Meyer, Telegraph, Cette. — 21 Maart. Braderup, Dorius, St. Thomas. Toosby, Fortuna, Portorico. De Andrade, Boa Uniao, Madera. Petersen, Nicolettes Minden

RIGA, 11 Maart.

In Rogge gaat weinig om; de prijs der 116, 117 & Russische was in het begin der vorige week 62 Z. Rs. contant, en was er vrij wat kooplust, die thans bevestigd schijnt te zijn; met 10 pCt. handgeld waren er tot 65 Z. Rs. even zoo weinig koopers als verkoopers. 104, 105 & Koersche Garst is tot 57 1/2 Z. Rs. gesloten. In Tarwe en Haver is niets omgegaan. Hennepzaad is, met 10 pCt. voorschot, tot 8 1/2 Bco. R. te bekomen. Slaglynszaad is contant tot 15 Bco. Rs., en met 10 pCt. handgeld tot 16 Bco. R. te bekomen. Hennepolie is tot 75 Bco. Rs., met 10 pCt. handgeld, op Mei te bekomen.

STETTIN, 18 Maart.

Tarwe is aan de landmarkt 2 à 3 Rk. lager afgegeven. De prijs der Rogge op levering is op 34 Rk. terug gebracht; 33 1/2 Rk. wordt thans geboden. Voor 106 à 107 & Voor-Pommersche Garst op levering wordt thans geen 34 Rk. meer geboden. Haver is prijshondend. In Zaaijlynszaad heeft eenige handl. plaats gehad; Rijasch tot 10 1/2, Memelsch 8 1/2 Rk. betaald. Haapolie in loco 10 1/2 à 1/2, op September en October 10 1/2 à 1/2 Rk.

MIDDELPRIJZEN EN REGTEN DER GRANEN.

De middelprijzen der inlandse Granen, voor het geheele Rijk, of'er het tijdvak van den 20sten Februarij tot en met den 19den Maart 1839, zijn geweest als:

Table with 2 columns: Grain type and price. Includes Tarwe, Rogge, Boekweit, Garst, Haver, Ongepelde Spelt, Gedurende de maand April, etc.

Kunsten en Wetenschappen.

HET TOONEEL.

De vergunning aan het personeel van den Stads-schouwburg door H. H. commissarissen verleend, om, gedurende de sluiting, particuliere representatiën te geven, heeft reeds vele plannen doen ontstaan. Volgens de geruchten, dienaangaande tot ons gekomen, is de zaal van den Hoogduitschen schouwburg bereids toegezegd, vóór den 15 Junij eerstkomenden aan Mejufv. Naret Koning, vóór den 18 Junij aan Mejufv. Stoetz, vóór den 22 Junij aan den heer Stoetz, vóór den 24 Junij aan den heer Majowski, en vóór den 29 Junij aan den heer Peters. Ook de heeren Engelman, Bredée en van Olfen zullen, naar men zegt, particuliere voorstellingen geven. Onder de door deze laatste op te voeren stukken moeten eenige klassieke treurspelen, De dood van Karel, Hamlet, de Cid, enz. zijn. De eerstgenoemden zullen stukken van ander genre vertoonen. De heer Engelman heeft overigens, naar men verzekert, de meeste sjetten, met welke hij in het vorige jaar eene kunstree heeft gedaan, ook voor dezen zomer tot hetzelfde einde weder geëngageerd, en dit gezelschap vermeerderd met den heer en mej. Roobol en den heer Peters. Aan den Belder zal hetzelfde een nieuw en prachtig comédie-gebouw inwijden, en voorts de kermissen bezoeken van Leeuwarden, Zwolle, Utrecht, en eenige andere voornaame steden.

De voorstellingen van Mlle. Verneuil in den Franschen Schouwburg alhier bezemen voortdurend eene groote mate van belangstelling in. Het beschaafd publiek maakt zich de gelegenheid ten nutte, om deze voortreffelijke kunstneresse te zien, en reikt haar bij herhaling den lauwer, waarop hare verdienste aanspraak heeft. In het bijzonder heeft de voorstelling van Kotzebue's Menschenhaat en Berouw (Misanthropie et repentir) en van de Fausse Agnès, welke stukken laatstleden Zaterdag zijn opgevoerd, algemeen en uitstekend voldaan. Beide de sterk contrasterende rollen van Eulalie en Angélique zijn uitmuntend door Mlle. Verneuil gespeeld. en de eerste vooral zodanig, dat het publiek, teregt, haar weder te eer der terugroeping deed wederkeren. Aan de hand van den heer De la Fosse, die de rol van Meynaud vervuld had, verscheen de kunstneresse en ontving, met hem, die algemeene en ondbelzinnige toelichting, welke alleen te verwerpen is door keurigheid van spel, in verband met eene doeltreffende regeling van repertoire. De uitslag van deze representatie bewijst op nieuw de waarheid van hetgeen wij reeds meermalen omtrent den smaak van ons beschaafd en bezadigd publiek hebben gezegd. Bij de opvoering van stukken als dit, die voor het hart zowel als voor den geest zijn geschreven, zal men hier altijd voordeel en voldoening vinden. Wij betreuren echter, dat het ensemble zoo dikwijls en zoo veel te wenschen overlaat. Gaarne erkennen wij, bij voorbeeld, den ijver van den jongen tooneelspeler, aan wien de rol van Léander in de Fausse Agnès was toevertrouwd; maar ijver, hoe loffelijk op zich zelve, is niet voldoende, als men moet optreden naast een voltooit talent; — routine en studie worden er dan vereischt, en wij begrijpen derhalve niet, waarom de rol van Léander niet aan den heer Girardot is gegeven. Dat dit opzettelijk zou geschieden, om het spel van Mlle. Verneuil nog sterker te doen uitkomen, kunnen wij niet gelooven. Wij denken veeleer aan toevallige omstandigheden; maar gelooven echter, dat de directie wel zal doen, daartegen te waken. Het effect kan niet goed zijn, als het ensemble slecht is, en de onervarenheid, die bij elk woord en bij elke beweging ons toeroept: «het is maar spel! het is maar van buiten geleerd!» benadeelt het ensemble, vooral wanneer zij naast groote talenten geplaatst wordt. Zonder volstrekte noodzakelijkheid, behoort dat, naar het ons voorkomt, noch gedaan, noch gedoogd te worden.

Eindelijk hebben wij de Bayadères of dansende Priesteressen van Indië, op het tooneel van den Franschen schouwburg der hoofdstad, gezien. Onze verwachting was, door den invloed der hoogdravende feuilletons, welke de Fransche bladen, omtrent deze tempelmaagden van Brama, geleverd hebben, ten sterkste gespannen; doch wij ontveinden niet, even sterk te zijn te leurgesteld. Vraagt men echter, of dit te wijten is aan het Indische gezelschap van de heeren Ramalingon, Savarana en Devanayagon, of van de dames Tille, Amany-Amal, Soundiroun en Rangoun of van het kind Veydoun? — Wij antwoorden rondhorstig: Neen. De oorzaak der te leurstelling ligt daarin, dat wij, aan Bayadères denkende, ons idealen vormen niet van de geestelijke, maar van de zeer wereldlijke Indische danseressen, die, verbonden aan de dienst van eene geheel andere godheid dan Brama, meer zinnelijk zijn in hare dansen en bewegingen, en alzoo meer overeenkomst kunnen hebben met Mlle. Ropiquet in het zangspel Brama en Zolée, dan aan deze maagden der Pagode van Taidirina Guzane te vinden is. Wij gelooven, dat de Fransche feuilletonnisten, niet minder te leurgesteld dan wij, zich als dupes hebben beschouwd, en, het denkbeeld niet kunnende uitstaan alleen dupe te zijn, door hoogdravende aankondigingen uit jok gepoogd hebben, de gansche wereld tot dupe te maken. Maar aan dit alles is het Indische personeel, en zelfs de heer Tardivel ten eenenmale vreemd. Deze laatste zou voor het gewoon publiek beter hebben gedaan, naar Europa over te steken, met eenige wereldlijke Bayadères; maar dit schijnt niet in zijn plan gelegen te hebben. Zijne bedoeling is blijkbaar geweest, aan Europa een staaltje te leveren van een volk, hetwelk nog hardnekkiger aan het oude gehecht, dan bijv. onze eigene landgenooten van Marken of Hinlopen, zijne gewijde toon- en danskunst in dertwintig oorspronkelijke eentoonigheid en stijfheid, gedurende vier duizend jaren onvervalscht bewaard heeft; en wanneer men bedenkt, hoe gretig de wereld is naar het zien van voorwerpen, uit lang verloopene tijden afkomstig, en welke eenen hoogen prijs door de wetenschap in het bijzonder, tot nasporing en opheldering van de oude geschiedenis, en van de zeden en gebruiken van oude volken, op antiquiteiten gesteld wordt, dan erkent men gaarne, dat de heer Tardivel daarin een verdienstelijk werk heeft gedaan, en, dat in dit opzigt, hoeverer dan ook in dit opzigt alleen, deze geestelijke Bayadères en hare muzikanten, merkwaardig en belangrijk zijn.

De muziek, indien hetgeen wij gehoord hebben, dezen naam mag dragen, is blijkbaar nog in hare vroegste kindsheid, en van melodij zowel als harmonie geheel onbetroffen. Wij zouden aan de directie van den Hoogduitschen schouwburg in overweging geven, om de zoogenaamde muziek, en ook den akeeligen zang van Ramalingon achterwege te doen blijven, of althans, indien de dansenden hem niet kunnen missen, door een duchtig accompagnement

van vol orkest, zodanig te doen dekken, dat het publiek er niet van hoore. Dit was in den Franschen schouwburg eene wijl het geval; en de Malapou (een herderdans), die ons aan de vier Spaansche dansers deed denken, welke eenige jaren geleden, op het Hollandsche tooneel gewerkt hebben, was daardoor behagelyker. De Indische tempelmuziek, zoo als wij die hier leerden kennen, is inderdaad niet voor kiesche ooren geschikt.

De dansen, — hierin heeft men waarheid gesproken, — zijn zonder sprongen, zonder pirouettes, zonder spanning der spieren, zonder ledenverwringing, zonder beuvenstrekking, zonder passen zelfs; maar bestaan uit eene afwisseling van vallen, opstaan, en omwenden, onder een gestadig voetengetrappel, gepaard aan eene gesticulatie, welke met den dreun van Ramalingon, den voorzanger, in verband staat; doch op het publiek geen effect maakt. In het algemeen gelooven wij, dat deze dansen geheel anders zouden voorkomen, en beoordeeld kunnen worden, wanneer iemand, in de Oostersche talen bedreven, zich de moeite gaf om van de liederen van Ramalingon eene vertaling te bezorgen. De heer Tardivel had daartoe de hulp van eenig bekwaam Hoogleeraar kunnen inroepen, en zou, dat gedaan hebbende, aan zijne Indische godenkonstenaars wellicht eenen afdoenden talisman hebben bezorgd, tegen de te leurstelling, die zij nu aan het groote publiek veroorzaken, en waarvan zij zelve het meest de onaangenaamheden te verduren hebben.

Hoe dit echter zij, waarheid is het, dat onze verwachting niet is vervuld; maar dit ontrent aan de zaak niets van hare vreemdheid en belangrijkheid. De verschijning van Indische Bayadères op de tooneelen in Holland is eene merkwaardigheid, die niet dikwijls zal voorkomen, en de gelegenheid om, door aanschouwing, bekend te worden met de eeuwenoude godsdienselijke dansen van een zoo ver af gelegen en groot volk zal spoedig weder zijn vervolgen. Na de opheldering, die wij gegeven hebben, zal men nu geene teleurstelling meer hebben te duchten. Men bezoeke de Bayadères, niet om iets fraais, maar om iets overduis te zien; met dezelfde gevoelens en oogmerken, waarmede men in akademiesteden de musea van oudheden gewoonlijk bezoekt. Ook deze musea zijn weinig geschikt, om algemeen te behagen; doch ieder verheugt zich nogtans dezelve gezien te hebben, en zoo is het ook hier. De dansen der Bayadères hebben ons noch getroffen noch vermaakt; integendeel — en echter zullen wij ze nog eenmaal gaan bijwonen, ten einde er eene volkomen voorstelling van te verkrijgen en te bewaren. Menig ander zal dit doen, even als wij, en hij doet er wel aan. Voor den liefhebber van geschiedenis en volkenkunde, voor den dichter, voor den historieschilder, voor lieden van wetenschap of kunst in het algemeen, achten wij het van gewigt, de gelegenheid niet te verzuimen, om de representatiën der Bayadères bij te wonen.

Te bejammern is het nogtans, dat deze Indische danseressen, of zij, die voor haar handelen, niet gepoogd hebben, zich met commissarissen van den Amsterdamschen Schouwburg te verstaan. Hunne dansen zouden in het ballet de Opstand in het Serrail zeer gevoelig ingeweven kunnen worden. Wij houden ons verzekerd, dat alsdan de uitwerking, onder geleide namelijk van doelmattige muziek, geheel anders zijn zou.

Advertentiën.

(2536) Heden ontving ik op het onverwachtst de droevige tijding uit Londen, van het afsterven van mijne waarde moeder LEAN KEYSER, Wed. ASSUR KEYSER, op den 22 dezer, in den ouderdom van circa 68 jaren. Dit verlies is mij des te gevoeliger, daar ik verstoken was hare laatste levensuren te kunnen bijwonen. Het vertrouwen in den Albestierder kan alleen mijne smart lenigen. AMSTERDAM, 24 Maart 1839. ALEXANDER HENRY KEYSER.

STOOMPAKET-VAART TUSSEN Rotterdam en Londen. De STOOMPAKETTEN der General Steam Navigation Company, in dienst van het GENERAL POST OFFICE, te Londen, vertrekken van Rotterdam. Wensdag 27 Maart, des morgens ten 9 ure. Zatu d'g 30 Maart, des morgens ten 11 ure. Het Passage-geld is: Eerste Kajuit £ 2.2.0. Tweede Kajuit £ 1.12.6. Nadere inlichtingen te bekomen bij de Agenten W. SMITH en P. A. VAN ES.

(2538) STOOMVAART TUSSEN Amsterdam en Harlingen. Heropening der zelve op Donderdag den 14den Maart 1839. VERTREK: Van Amsterdam, Dingsdag, Donderdag en Zaterdag, } des Morgens » Harlingen, Woensdag, Vrijdag, en Zondag, } ten 3 ure. De Boot zal, even als vroeger, Enkhuizen aandoen.

(2539) G. WESTENBERG en L. G. WESTENBERG, Makelaars, zullen, op Dingsdag den 2 April 1839, des avonds ten 5 Ure, in het voorm. O. Z. Heeren Logement, door de Notarissen OBBENS, KLINKHAMER en VAN DER MOOLEN, Verkoopen: Een Perceel extra best en wel toegemaakt WEI- en BOUWLAND (voorheen de Hofstede Nooit Gedacht), gelegen onder de Baune van Osdorp in den Middelveldschen Polder, aan den Haarlemmer Straatweg, nabij de 1000 Roeden, Wijk 2, N°. 222, groot 1 Bunder, 59 Roeden en 60 Ellen. Reeder bij Biljetten omschreven. Hebbende dit Perceel vrijdom van Tol aan den Haarlemmerweg.

Hollandsche IJzeren SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.

Ingevolge het Bericht en de Voorwaarden eener GELDLEENING, groot f 350,000, ten behoeve der HOLLANDSCHE IJZEREN SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ, kenbaar gemaakt bij Annonce in het Algemeen Handelsblad N°. 2295, en den Aandbode N°. 413, beiden van 14 Maart II., wordt bij deze herinnerd aan den inhoud van Art. 16 van genoemd Bericht en Voorwaarden, volgens welk de Inschrijving is opengesteld, en de wijze, daarbij omschreven, op Woensdag en Donderdag den 27 en 28 Maart e. k. des morgens van 10 tot 2 Ure, ten Kantore van de Notarissen Mr. J. COMELEN en WEYLAND, op de Keizersgracht, bij de Wolfenstraat, alhier. De Raad van Administratie der Holl. IJzeren

Amsterdam, den 25 Maart 1839. Spoorweg-Maatschappij, en namens dezelve, 1. J. J. SERRURIER, President, J. GERKEN, Secretaris.

BESTUURDERS VAN HET GENOOTSCHAP Natura Artis Magistra

Brengen bij deze ter kennis van de Belanghebbenden, dat de vroeger aangekondigde Aanbesteding van al de Leverantiën en Arbeidslieden, welke vereischt worden tot het bouwen van een houten GEBOUW, groot 66 Ellen bij 7 Ellen, in den Tuin, genaamd NATURA ARTIS MAGISTRA, staande binnen deze Stad, in de Plantage Middellaan en hoek van de Prinsengracht, definitief zal plaats hebben op Dingsdag 9 April e. k., des avonds ten 7 Ure, ten huize van den Heer STRUBE, in HET VOSJE, achter de Beurs.

Het Bestek en Conditiën dezer Aanbesteding liggen ter lezing in het Vosje, achter de Beurs, en in het Noord-Hollandsche Koffijhuis; terwijl tevens informatie te bekomen zijn bij den Heer BOUMAN, op de Prinsengracht bij den Amstel, N°. 6120, zullende Zaterdag 6, en Maandag 8 April, tusschen 10 en 12 Ure, aanwijzing in loco worden gedaan. Bestuurders voorm. en in hunnen naam, H. C. MULLER, Secretaris.

(2542) N. SCHOYER, Cordonnier et Bottier,

A l'honneur de prévenir l'honorable public, qu'il vient d'ouvrir son MAGASIN, Kalverstraat, N°. 167, près le Ojesshuis. Il ose se flatter, que le bon et beau Choix de ses ouvrages lui vaudra le suffrage de ses Compatriotes, et rien ne sera négligé, pour que son Magasin soit continuellement fourni de ce qu'il y aura de plus élégant et de plus moderne en Chaussure de Paris, tant pour les Dames que Messieurs. Vu la quantité de commande, on est prié d'affranchir les lettres et argent.

(2543) Bij de Gebroeders VAN LIER, Boek- en Kunsthandelaren en Steendrukkers, te 's Gravenhage, wordt uitgegeven en is verzonden:

de Eerste Aflevering van den derden Jaargang van Pictura, Verzameling van Teekenstudien, naar de beste Meesters, met bijvoeging van oefeningen voor de doorzigtkunde, tegen den geringen prijs van f 8 per Jaar, of slechts 67 Cts. per Maand. Van de vorige Jaargangen zijn nog weinig complete Exempl. tegen den Inteekeprijs te bekomen. Men abonneert zich bij de Uitgevers te 's Gravenhage, en verder bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren des Rijks.

(2544) LIBRAIRIE VAN TETROODE,

Nieuwstraat, 163, à la Haye, EN VENTE: MARIE, OU TROIS ÉPOQUES, à 20 Cents; et avec le port. de Mlle. Verneuil, 30 Cents. LE PORTRAIT DE M. LLR. VERNEUIL, Petit in folio 60 Cents. LE PORTRAIT DE M. H. W. ERNST, Idem 60 Cents. LES PORTRAITS DES DEUX EICHHORN, Idem 25 Cents. Encore quelques Exemplaires des PORTRAITS DE MR. ET MME. ALBERT, Ensemble 75 Cents. Plus un nombre d'autres Portraits. LOUISE DE LIGNERÖLLES, à 20 Cents.

La Muette de Portici. Le Pirate. La Marquise. Estelle, à 10 Cents. Beaucoup d'autres productions dramatiques à des prix fort diminués.

PAPIERS BLANCS ET AZURÉS,

aux prix de fabrique, par rames, comme il les faut de 960 feuilles in 4to, et 480 in folio; PAPIERS POUR LE BEAU MONDE, semaines élégantes, avec arabesques printanières, poulets, coquilles; PAPIERS POUR DEUIL, etc., etc. PAPIERS DE SOIE, PAPIERS DE MUSIQUE, IDEM D'EMBALLAGE, IDEM POUR AFFICHES,

le tout à des prix et dans des qualités à brigner la primauté sur qui que ce soit.

NB. En transmettant, franco, un florin, à l'adresse Nieuwstraat, 163, on reçoit près de 100 feuilles de 25 sortes de différens Papiers, qui rapportent au moins cette valeur dans l'usage, sur lesquels on pourra donner des Commissions depuis une main jusqu'à un nombre indéterminé de rames, lesquels seront remplis dans un très court délai.

PLUMES D'OIE

Excellentes, depuis f 3.— jusqu'à f 14.— le mille. En Vente encore très peu d'Exemplaires de LIPMAN, ESSAI SUR LES SURSEANCES; Dessèchement du lac d'Harlem, 25 Cents. Navigation à vapeur appliquée aux Canaux de la Hollande, 25 Cents. BILDERDIJK, SCHEMERSCHIJN. Prachtuitgave. f 3.— DESCRIPTION DE JAVA, avec quantité de gravures et Cartes, relié. f 23.— etc., etc., etc. UN MAGASIN DE PLUMES MÉTALLIQUES.

NB. Pour franco un florin, on reçoit deux Cent Plumes en 12 différentes sortes, sur lesquelles on peut expédier des nombres de grosses. A. J. VAN TETROODE, Nieuwstraat, 163, la Haye.

Schouwburgen, Concerten EN PUBLIEKE VERMAAKELIJKHEIDEN.

STADS SCHEWBURG Woensdag 27 Maart 1839. DE HUIJDELAAR, Blijspel in vijf Bedrijven, naar den Tartuffe van Moliere. Gevolgd door de twee laatste Bedrijven van: DE OPSTAND IN HET SERRAIL, Nieuw Groot Ballet Pantomime, gemonteerd door den Balletmeester A. P. Voitus van Hamme, Nieuwe Costumes; en Nieuwe Decoratiën van den Heer J. E. de Vries; Muziek van den Heer A. Berlijn. Ten Zes ure op het Tooneel. Zaterdag 30 Maart 1839; Wegens het Paaschfeest, het tooneel gesloten.

THEATRE FRANCAIS. Sous la direction de Monsieur BAUDOT. N°. 75 de l'Abonnement. MARDI 26 Mars 1839. HENRI HAMELIN, Comédie en 3 Actes. Suivi de: LE MARI DE LA DAME DES COEURS, Vaudeville en 2 Actes. On Commencera à 6 1/2 heures précises. MERCREDI 27 Mars 1839. La septième représentation de Mlle. Verneuil, premier Sujet de la Comédie Française. Incéssamment une représentation au bénéfice de Mr. Henri.

DEUTSCHES THEATER. In der Amstelstrasse. Dienstag 26 März 1839. Zweite Vorstellung der hier anwesenden Bayadères aus Indiën. Zwischen den Abtheilungen: DAS WAR ICH, Lustspiel in 1 Act, von Hüth. *** Die Pächterin — Demoiselle Hofmann, als gast. *** Die Base — Madame Biberhofer. Anfang um 7 Uhr. Mittwoch 27 März 1839. TANCRED, Oper von Rossini, und Production der Bayadères. Donnerstag 28 März 1839. Zum Vortheile des Herrn Weber: OTHELLO, DER MOIR VON VESLIG, Grosse Heroische Oper in 3 Aufzügen. Musik von Rossini.

GRAND SALON. Théâtre des Variétés.

Dingsdag den 26 Maart 1839. Voor de eerste maal: DE VIER SCHILDWACHTEN OP EEN POST, Blijspel met Zang, in één Bedrijf, naar het Hoogduitsch gevolgd en in Vaudeville gevolgd door Pierre Boas Jr. Na hetzelfde: DE TROMMELSLAGER VAN DE LANDMILITIE, OF DE GELDERSCHIE BRUILOFT, Vaudeville in één Bedrijf, door C. A. van Ruyck. Tusschenbeiden zal de Heer Grünwald op het Tooneel- en Stroomtooneel zich doen hooren. Zullende deze voorstelling afgewisseld worden door: HERCULISCHE EN GYMNASIETIERS KONSERVINGEN van de Familie Etienne. De Entrée voor ieder Persoon is f 75 Cents, welke in vertering zal worden aangecomen. Aanvang ten 7 1/2 Ure.